

ת"פ 35290/06/18 - מ. ישראל נגד לירן מיכאל ג'נו

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 35290-06-18 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' ג'נו

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מאשימה מ. ישראל
נגד לירן מיכאל ג'נו
נאשם
באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
באמצעות משרד עו"ד נחמני-בר

החלטה בבקשה להמצאת מסמכים בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפני בקשת ההגנה לפי סעיף 108 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב 1982 להורות למאשימה להמציא להגנה נתונים אודות כתבי אישום, שהוגשו ב-5 שנים האחרונות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, ואשר הסתיימו בהליך משמעתי בלבד.
2. יצוין, כי במסגרת בקשתה המקורית עתרה ההגנה גם לכך, שהמאשימה תנסה לשחזר קבצים המכילים סרטון/תמונות, שנמחקו מהטלפון הנייד של המתלונן, כשזה (הטלפון) נתון בחזקת המשטרה. בתאריך 1.5.19 הודיעה המאשימה, כי היא אכן תבדוק את אפשרות שחזור הקבצים שנמחקו, ובהתאם אינני נדרש להכריע בעניין זה.
3. לטענת ההגנה הונחה על ידה תשתית ראייתית לכאורית, לפיה מקרים דומים ואף חמורים יותר לא התבררו במסגרת ההליך הפלילי, אלא במסגרת הליך משמעתי (הפנתה ל-8 מקרים). עוד נטען, שהמידע על הליכים משמעתיים אינו נגיש לציבור הרחב, והוא נחוץ להגנה על מנת לבדוק קיומה של אכיפה בררנית. בהקשר זה הדגישה ההגנה את העובדה, שגם אם חלק מפסקי הדין המשמעתיים מפורסמים, הם אינם כוללים את כתב האישום המקורי, שהוא המסמך המהותי לצורך בדיקת קיומה של "אכיפה בררנית". ההגנה הוסיפה וטענה, כי במועד הגשת כתב האישום המאשימה לא פעלה על פי קריטריונים סדורים או הנחיות ברורות טרם קבלת החלטה בכל הנוגע לאופן בירור התלונה, קרי האם זו תתברר במסגרת הליך פלילי או במסגרת הליך משמעתי.

4. המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מדובר ב"מסע דייג" מצד ההגנה, שלא עמדה בנטל הראשוני הנדרש ממנה, זאת מהטעם, שלא הוגשה ראשית ראייה, שיש בה כדי להצביע על אכיפה בררנית מצד המאשימה. עוד טענה, כי בית הדין המשמעתי מפרסם כל רבעון את כל פסקי הדין, והם נגישים לציבור. בהקשר זה הבהירה המאשימה, שכתבי האישום עצמם לא מתפרסמים, וקבלת הבקשה תחייב את המאשימה לבדוק את התיקים באופן ידני, והדבר כרוך בהקצאת משאבים לא מבוטלים. בנסיבות אלו טענה, שיש לדחות הבקשה.

דין והכרעה

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבור, שההגנה עמדה בנטל הראשוני הנדרש ממנה בהקשר זה.
6. על מנת לחייב את המאשימה למסור לנאשם מסמכים, שאינם מהווים חומרי חקירה במטרה לבסס טענה מסוג "אכיפה בררנית", על ההגנה לבסס טענות ראיות, שיש בה כדי לתמוך בטענתה. אכיפה בררנית מתרחשת, כאשר המאשימה סוטה ממדיניות האכיפה הנוהגת (ראו ע"פ 6328/12 **פולדי פרץ נ' מדינת ישראל** (10.9.13)). לציין, שלא די במקרים בודדים כדי להעביר לרשויות התביעה את הנטל להוכיח אחרת, ועל ההגנה להצביע על סטייה ברורה ומובהקת.
7. בעניינינו, המאשימה לא חלקה על כך, שגם אירועים חמורים יותר או דומים הועברו לבירור במסגרת הליכים משמעתיים. המקרים אליהם הפנתה ההגנה תומכים בכך, ולו לכאורה.
- בנוסף, המאשימה עצמה הודתה, שטרם גובשו קריטריונים כתובים וברורים בכל הנוגע לבחירת המסלול בו מתבררות התלונות, אם כי קיימים קווים מנחים הטבועים בתרבות הארגונית של מח"ש, וכל תיק נבחן על פי נסיבותיו הפרטניות.
- כך גם יש ממש בטענת ההגנה, לפיה המסמך הרלוונטי לבדיקת שאלת קיומה של אכיפה בררנית הינו כתב האישום המקורי ולא פסק הדין, שבמקרים רבים ניתן לאחר תיקונו של כתב האישום. כאמור, כתבי האישום המקוריים אינם נגישים להגנה.
8. יש במכלול הנסיבות הנ"ל כדי לקבוע, כי הנאשם עמד בנטל הראשוני הנדרש ממנו לצורך קבלת נתונים בדבר מדיניות האכיפה והעמדה לדין בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה.
9. עם זאת אני סבור, שאין מקום להיעתר למלוא התקופה המבוקשת, וניתן להסתפק בתקופה קצרה יותר.
10. ער אני לסוגיית "המשאבים" העומדים לרשות המאשימה לצורך איתור התיקים, אך אינני סבור, כי איתור נתונים ביחס לתקופה של 3 שנים מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה (ראה ע"מ 2398/08 - **מדינת ישראל - משרד המשפטים ואח' נ' אליצור סגל**, תק-על 2011(2), 3381(19/06/2011), שם נאמר בהקשר: "**מכאן ניתן**

ללמוד - ולעניין זה מקובלת עלי עמדתה של הסניגוריה הציבורית - כי מנקודת מבטה של המדינה עצמה חשיפת מידע ביחס לתקופה של שלוש שנים איננה מהווה "הקצאת משאבים בלתי סבירה", ובמילים אחרות, כזו שעומדת במבחן סבירות הקצאת המשאבים..." (ס' 48 לפסק הדין).

בהקשר זה המאשימה ציינה בהגינותה, שמדובר בכמות של כ-100 תיקים בשנה, כך שהחיפוש אינו דורש הקצאת משאבים בלתי סבירה.

11. לאור כל האמור לעיל, המאשימה תמציא לב"כ הנאשם בתוך 30 יום מהיום עותק מכתבי האישום בתיקים משמעותיים שנפתחו החל מחודש אוקטובר 2013 ועד לאוקטובר 2016 בגין עבירות לפי סעיפים 380 או 382 (א) לחוק העונשין, כאשר הקורבן היה בחזקת עצור או מעוכב. מכתבי האישום יימחקו שמות הנאשמים או המתלוננים או כל פרט מזהה אחר שלהם, וכן תימחק רשימת עדי התביעה.

12. יודגש, כי אין בהחלטה זו כדי לקבוע, ולו ברמז, על קיומו של פגם כלשהו בהגשת כתב האישום.

13. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר הצדדים.